

119. Овцѣ кѣту ся отърсѣть, трѣгвѣть по гласу кавала та отпѣжѣ на паниж. *Пк. 135* 2) оскудѣю, оббѣдѣю: Той бѣше ся утѣрѣлъ и отъ кадѣ имотѣ и отъ кадѣ сичко и сега надѣжбата му бѣ на сына му. *Зк. 14. 3)* избавлюсь—явсь: Да ся оттрѣси отъ такъвъ сиромашіи. *Л. Д. 1873 р. 208*. Момчето ся срамувало отъ самага себе и за да ся оттрѣси отъ тоя срамы то на двадесѣтъ годинѣ момѣтъ подкачило да ходи въ училце. *В. р. 207*

Отрѣчѣ *гл. св. м.* отрѣчѣ; пушусь бѣгомъ: Единий-о'земалъ коль-о-и отрѣчалъ да го трони, стигналъ го и го тѣпѣлъ. *Ч. 260. (срн. трѣчѣ).*

Отрѣдѣ *с. м.* отрѣдѣ. *Бол.*

Отсѣмъ *нар. впо-сю* сторону: Доста много изанимаване; духоветѣ както отсѣмъ, тѣй и оттатѣкъ океана Вирджинската случка. *Л. Д. 1875 р. 26*. Отсѣмъ брѣгъ и отъ тамъ брѣгъ, побрѣдѣбѣлъ снѣгъ—наждови. *Пк. 119* 4).

Отсѣвънѣ *мнѣсто* отсѣвънѣ *у Раковскаго*: Азъ съмычюла и разбрала; Чи ты ходишь по сѣдѣнны, — по бѣдѣнны, И си либишь друго либе; — отсѣвънѣ мене. *Пк. 938* Отсѣвънѣ тѣхъ. Българи сѣществувѣтъ и други Българи обитающе и въ самаѣ Морѣ и въ маѣ Азиѣ. *В. 28.* **Отсѣгѣрѣ** *нар. свѣрху*: Стрѣмната и неполегата прѣдница (на хѣлмѣтъ) не допушане да сѣдѣзва вѣщо кѣмъ мене отсѣгѣрѣ. *Р. С. 30. (срн. одсѣгѣрѣ).*

Отсѣвки *с. ж. мн.* члвысѣвки. — **Отсѣга** *нарѣчіе* отнынѣ. *Бол.*

Отсѣдлаиъ (*Макед.*) *м. св.* осѣдлаю: Я ми кончето одсѣдлаи, И ми саблята окачи. *М. 104*. Сичко, Стояне, си имашъ, Туку си коня отсѣдлаи, Рано въ неделѣ си стани, Верпо сѣ Вогу помолѣ, Войската, сичко, собери. *В. 81*. Рано рани свѣти Герги Рано рани на Гергѣвденъ; Отсѣдлаи си добра коня Да обиде въ ретѣ овчере — На си иди на Сѣасовденъ, Та обиди въ ретѣ сѣхари. *В. 42*. Запали си до две свѣти, Да идемо въ конюшница, Да отсѣдлаи добра коня, Да отсѣдлаи, да обружамъ. *В. 1330*

Отсѣднѣ **Отсѣдлаиъ** *гл. св.* **Отсѣдваиъ** *м. дл.* сойду, схожу съ коня: Отсѣдла момче отъ кончен. *М. 149*. Сичка порѣда отсѣдва отъ коня и сѣдѣва отъ коня. *Пк. 167* *И съ винъ п.* Бързконцитѣ отсѣдѣватъ конетѣ си за разводжаніе. *Ч. 85* Царѣтъ зарѣчалъ да отсѣдѣватъ конетѣ, и да распрострѣтъ шятритѣ по край езерото. *Х. I. 82*. Всадници отсѣдѣтъ си коніе. *Пк. 116*

Отсѣвка *с. ж. вѣ* *выраженіе* **На отсѣвка**, рѣшително, на отрѣзъ: Нека мя убийтъ рече Райна на отсѣвка. *Р. 65*

Отсѣвѣ *м. св.* **Отсѣчамъ** *м. дл.* 1) срублю, срублю; отрублю;